

Márton Evelin: *A bánya* (próza) **2.**  
Papp Attila Zsolt: *A hatvanötödik elem* (vezércikk) **3.**  
„Jókai maga is modern író” –  
Biró Annamária interjúja Hansági Ágnes  
irodalomtörténésszel **4.**  
Fried István: *Jókai Mór a 21. században*  
(tanulmány) **7.**  
Magyary Ágnes: *Az ingyenc oroszlán és  
az egymásba fonódó sorsok rejtélye*  
(próza) **9.**  
T. Szabó Levente: *Cseppfolyós szövegek  
Jókainál. A Bolondok grófja esete*  
(tanulmány) **10.**

**Pavilon 420**

Nánia Hanna: „Ez a nép élete, ez a nép világa.”  
*Tájékozódási kísérletek a Jókai-őserdő kisebb fái  
között* (tanulmány) **13.**  
Hermán Dániel: *Szerelem a Szamos partján,  
avagy Jókai minálunknál* (paródia) **15.**  
Fülöp Dorottya: „Lombszárgító őszbűl virágos  
tavaszba”: *Jókai Mór versei Nagy Bellához*  
(tanulmány) **16.**

Antal Balázs: *A jövő hét regénye* (próza) **18.**  
Benedek Szabolcs: *A patkánykirály és a  
varázslónő* (próza) **19.**  
Csender Levente: *LIX. fejezet – A Lélek Gépe*  
(próza) **20.**

**Kinematográf**

Nagy Eszter: *Mit mesél Erdély Jókairól?*  
(Werk-interjú Maksay Ágnes rendezővel  
a készülő Jókai-dokumentumfilmjéről) **22.**

**Theátrum**

Usier Tamara: *Jókai Mór sikertelen regény-  
adaptációival nem érdemes foglalkozni.  
Vagy mégis?* **23.**

**Kritika**

Nagy Anita-Apollónia: „Jókait élvezni kell,  
olvasni kell, nem bírálni!” (Fried István:  
*Jókai Mór életrajzai és más furcsaságok*) **24.**

**Fülszöveg**

Borsos J. Gyöngyi: *Enyém, tied, övé*  
(Szécsi Noémi: *Jókai és a nők*) **26.**  
Borsos J. Gyöngyi: *Miből lesz a cserebogár*  
(Kiss Kriszta: *A fiú, aki mindent el akart  
mesélni*) **26.**

**Képregény**

Csillag István – Vincze Ferenc: *A Jókai-  
univerzum* **26.**

**Amplitúdó**

Jakabffy Tamás: *Igazságot Salierinek!* **27.**

**Artefaktum**

Zakariás Erzsébet: *Schranz-Kunovits Edit és  
A nagyenyedi két füzfa* **28.**

## MÁRTON EVELIN

## A bánya

*Helyszín/idő: Kacsika \_ Serpent bányatelep\_ a 22. század első fele, talán*

Ezt a naplójegyzetet én, a Macskaképző írtam, abban reménykedve, hogy majd egyszer valaki elolvassa, és tudomást szerez szomorú sorsunkról, és arról, miféle korcsa lett az ember.

Nem tudom pontosan, milyen évet írunk, sőt, ez már nem is tűnik fontosnak. Pedig a régiek a Teremtéstől mérték, és talán bűn ennyire elveszteni a fonalat.

## 0.1

A telep körül vad dzsungel tenyészik, azon túl pedig a gázt puffogó és füstölő mocsarak terülnek el, beleveszve a láthatárba. Ez a gyilkos vidék néha szürke koromfelhőket ereget az égre, olyankor napokig nem jövünk fel a bányából. Mindenesetre úgy tűnik, hogy ezek a felhők nem ártanak az erdőnek, amely buján indázik szerteszét, minden ösvényt és csapást azonnal benő, és lehetetlen eligazodni benne, meglátásom szerint.

Állítólag az állami katonaság emitt a sűrűben tanyáz, de a teljes sereget még senki sem látta. Amikor én idekerültem, még létezett az út, azon jöttünk a Mérnökkel, gyalogszerrel. Utánunk nagyjából egy hónapnyi idővel meghozták a Nyolcakat egy nagy katonai szekéren, amelyet két gyönyörű bivaly vontatott. Azóta sem láttam olyan szép és jámbor állatokat, de az utat sem. Hogy valójában mit őriz a katonaság, azt egyikünk sem tudja.

Írni és olvasni csak ketten tudunk, a Mérnök meg én. Én tőle tanultam, ő talán még járt iskolába, habár az oktatási rendszer több mint harminc esztendeje teljességgel megomlott, és beszüntették. Nem tudom, hány éves a Mérnök, és ő erről nem nyilatkozik.

Ez a hely, ahol ma a fejtés folyik, valamikor szent hely volt, és állt itt egy templom, amelyhez sokan elzarándokoltak a régiek közül. Ennek mára semmi nyoma nem maradt, és talán az emberek hite is elveszett. Én azt gondolom, hogy a nehéz körülmények között az ember vagy teljesen vadá lesz, vagy hajlamos újra hívővé lenni, keresvén a kiutat a reménytelenségből. Én, a Macskaképző az utóbbiakhoz tartozom.

A 12 rab közül 8 makogós, beszélni alig tudnak, mert nem volt, aki megtanítsa őket. A Nyolcak farkastorokkal és nyúlzájjal születtek, az élelmezésük nem a legegyszerűbb, és az sem, hogy egymás iránt békében tartsam őket. Jól megtermett, mazur emberek, bírják a gyűrődést. Arra gyanakszom, hogy testvérek lehetnek, bár egymás iránt nem sok érzelmet mutatnak, éppen ellenkezőleg.

A Nyolcakon túl még négy másik rab él a telepen. Ezek közül kettő teljesen bolond szerintem, a fennmaradó kettő pedig örült dolgokat beszél, és a fene tudja, hogy igazat szólnak, vagy valami csoda folytán élénk a fantáziájuk, mint amilyen a régmúltban minden emberé volt. Ezek a maiak általában teljesen közömbösek vagy teljesen idioták, és nem érdekli őket semmi, csak az, hogy ehessenek, és időnként önkívületbe igyák magukat.

Odalent a bányában megvan a régiek oltára, amelyen anyaiszténüknek meg egy gyermeknek áldoztak. Gyanítom, hogy a Mérnök sok mindent tud erről a szent családról meg a világ dolgairól, de nem beszél róla. Ha faggatom, folyton azzal a válasszal fizet ki, hogy a múlt tanulmányozása rendkívül káros, mert felébreszti az emberben szunnyadó májmételyt, amely gyorsan jövő, de irgalmatlanul fájdalmas halált okoz.

## 0.2

Az ellátmány, azaz az áldott köles meg a csicsóka, és az ismeretlen állat szárított húásával töltött jutazsákok valahonnan az erdőn túlról érkeznek. Hogy pontosan honnan, azt talán csak a katonák tudják, de azok azt játszsák, hogy süketnémák. Korábban volt egy, akivel lehetett értelmesen beszélni, de már egy évnél több, hogy nem járt errefelé. Lehet, hogy megették a farkasok. Vagy a vaddisznók.

Amikor a Mérnököt a bányán és erdőn túli világról próbálom kérdezni, hogy vajon az mivé lett, amióta elhagytuk, csak annyit mond, hogy ne

Kortárs magyar írókat kértünk arra, hogy írják meg *A jövő század regénye* egy újabb, Jókai által megíratlan, mai perspektívánkból nézve jövőbeni fejezetét. Jubileumi lapszámunkban – sorrendben – Márton Evelin, Magyary Ágnes, Antal Balázs, Benedek Szabolcs és Csender Levente átiratait olvashatók.